

eller heelt Nar, inden hvis Udløb det paaligger Sogneforstanderskaberne at indsende Fortegnelse. Ved Mulder kan Amtsraadet dog vel neppe fremtvinge en saadan Fortegnelse (Indenrigsministeren: Jo!); naar der ikke staaer Noget derom i Loven, kan man vel ikke gaae frem paa den Naade? (Indenrigsministeren: Jo!) Ja, naar det er Mening, saa behøves der ingen Tidsgrænse, saa maa det ligge i Amtsraadets Magt at gjøre det.

Det hedder endvidere i § 5 — og det er mig heller ikke klart, men jeg troer dog, at det er endeel tydeligere — at en saadan Fortegnelse skal indsendes til Amtsraadets Stadsfæstelse; er nu Meningen den, at Amtsraadet er forpligtet til at stadfæste det Forslag, der indsendes, eller menes der, hvad der er rimeligere, at Amtsraadet kan i denne Fortegnelse gjøre de Forandringer, hvortil det finder Anledning? Skulde det ikke være Tilfældet, men at Sogneforstanderskabet skulde blive det ene Afgjørende, saa frygter jeg for, at de fleste af de mindre Bando, eller i det Mindste en meget stor Deel af dem, ikke ville blive optagne paa det Register, som Sogneforstanderskabet affatter.

Indenrigsministeren: Hvad det første Spørgsmaal angaaer, da anseer jeg det for utvivlsomt, at naar Lovgivningen paalægger Sogneforstanderskaberne en Forpligtelse, og Dpfylgelsen deraf overføres paa utilbørlig Naade, saa maa de almindelige i Lovgivningen gjældende Bestemmelser anvendes. Hvad derimod det andet Spørgsmaal angaaer, saa maa man være paa det Rene med sig selv, hvad man vil. Saaledes som Lovudkastet er affattet: „Fortegnelsen indsendes derefter med de indkomne Andragender til Amtsraadets eller for Kjøbstadernes Vedkommende til Amtets Approbation eller Stadsfæstelse, saa er Meningen utvivlsomt den, at det skal en Beslutning af den underordnede Autoritet og en Stadsfæstelse af den, til hvilken den underordnede Autoritets Forslag indsendes. Forholdet er altsaa det, at, dersom Amtsraadet — for nu at blive staaende derved — har Noget at indvende, saa er det naturligtvis ikke pligtigt til at give en

Stadsfæstelse; men Amtsraadet er heller ikke berettiget til at sætte noget ganske Andet ikkedes for; Amtsraadet maa da sende Sagen tilbage med sine Modgrunde til den underordnede Autoritet. Dette er en ligefrem Følge af Lovens Bestemmelser, og vil man noget Andet, saa maa man ikke sige, at Forslaget indsendes til Stadsfæstelse, saa maa man sige, at Bestemmelser om disse Forhold tages af den overordnede Autoritet, Amtsraadet, efter indhentet Betænkning eller Forslag fra den underordnede; men, det vilde dog vistnok være noget misligt, om man vilde gaae videre i den Retning, end Forslaget har paatænkt; Meningen er imidlertid utvivlsomt den, som jeg her har angivet.

Ryholm: Jeg skal i Anledning af hvad den ærede Minister udtalte blot tillade mig at bemærke, at dersom det udtrykkelig stod i Lovforslaget, at det var en Pligt for Sogneforstanderskabet, da skulde jeg ikke have kommet frem med Bemærkningen; men der staaer ikke, at det er en Pligt; der staaer blot, at de skulle tage det under Overveielse, og jeg kan ikke see, at det fremkommer som noget bestemt Bydende for dem. Der staaer rigtignok siden, at en Fortegnelse indsendes, det nægter jeg ikke; men jeg troer, at deri allerede ligger tilstrækkelig Grund til at frygte for, at de kunne trække det utilbørligt langt ud. Da jeg imidlertid troer, at selve Foranstaltningen, som Lovforslaget tenderer, kan være overordentlig gavnlig, saa er det min Mening, at der idetmindste burde fastsættes en Tidsgrænse, inden hvilken Sogneforstanderskaberne skulde komme frem dermed. Naar det er Meningen, som den høitærede Indenrigsminister har udtalt, med Stadsfæstelsen, at man ikke kan forandre Noget i den indsendte Beslutning, da vil jeg for mit Vedkommende meget henstille til det ærede Udvalg, om det ikke kunde finde Anledning til at foretage en saadan Forandring, at denne Stadsfæstelse ikke alene gif ud paa at stadfæste, men tillige bemyndigede Amtsraadet til at gjøre Forandringer i denne Fortegnelse, hvilket efter min Overbeviisning vil være nødvendigt, naar man kender til, hvorledes Sogneforstanderskaberne i Almindelighed ere her i Landet.